

... kan faktiskt liknas vid en fest! Gudstjänsten vill ju vara en försmak av den himmelska festen. För en fest behöver vi t ex ett antal goda vänner, något gott att äta, varför inte ett allsångshäfte, kanske ett trevligt tal. För en gudstjänst behöver vi en församling, bröd och vin om vi ska fira nattvard (kan en måltid bli "godare" än nattvarden, som ger liv, evigt liv?) lite musik och sång, en god predikan... Fester kan vara av olika slag: Stora och pampiga som Nobelfesten, traditionsbundna som familjens julfirande, små och intima som en middag på tu man hand... På samma sätt har vi olika slags gudstjänster. Också annat går att jämföra: Det är roligare att gå på en fest om man känner någon där. Man vill bli vänligt välkommen, presenterad för dem man inte känner. Man behöver lite god vilja för att det ska bli bra: det går ju inte an att sätta sig i ett hörn och låta bli att öppna allsångshäftet och bara vänta sig att bli underhållen. Vi förväntas delta och bidra själva till att det blir en lyckad fest!

Vi har nu kommit fram till **nattvardsbönen** med **instiftelseorden**. Instiftelseordens formulering stämmer bäst med 1 Kor 11:23-25, men man kan också finna dem i Matt 26, Mark 14 och Luk 22, där det berättas om Jesu sista måltid med lärjungarna. I nattvardsbönen ber vi om den helige Ande över oss och nattvardsgåvorna, att brödet och vinet ska bli Kristi kropp och blod, som han själv säger vid nattvarens instiftande. På vilket sätt detta sker har stötts och blötts genom kyrkans historia... Låt oss nöja oss med att konstatera att Jesus säger "detta är min kropp", "detta är mitt blod".

Så följer **Herrens bön**, d v s "Fader vår", eller "Vår fader" som den nu börjar i vår bibel, närmare bestämt i Matt 6:9-13. "Så ska ni be", sa Jesus – först Gud och hans vilja, sedan våra egna jordiska bekymmer.

Brödsbrytelsen är den bibliska benämningen på nattvarden. På denna handling känner vi igen Jesus. Läs Luk 24 om hur två av lärjungarna hade pratat med Jesus en hel kväll utan att känna igen honom! Tydligt var det något speciellt med det sätt som Jesus delade bröd på. Prästen bryter brödet och vi läser tillsammans: "Brödet som vi bryter är en delaktighet av Kristi kropp. Så är vi fastän många, en enda kropp, ty alla får vi del av ett och samma bröd." Se 1 Kor 10:16-17!

Sedan blir vi tillönskade **Herrens frid**, och här finns också tillfälle för oss att önska varandra frid. Tanken är att vi behöver försonas med varandra innan vi ska ta emot Herren. "... såsom ock vi förlåta..."

Den femte och sista av mässans stora sånger är **Agnus Dei**, och den sjunger vi nu alldeles innan vi går fram till det dukade bordet. "O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss", sjunger vi. Vi har några olika melodier på nummer 699 i psalmboken. Även denna sång är tredelad, som så mycket annat i vår mässa. Att kalla Jesus för Guds Lamm är en biblisk tanke. Orden kommer från Joh 1:29, där Johannes Döparen pekar ut Jesus som Guds Lamm. På Gamla Testamentets tid offrades djur som försoning för människornas synder. Men Jesus offerar sig själv för oss, och inga mer offer behövs. Hebréerbrevet förklarar detta, läs Heb 9:12-14!

"Kom, nu är allt tillrett" säger prästen, och så får vi gå fram. Det gör vi i nästa kapitel!